
Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland tot uitlevering van misdadigers

(authentiek: nl)

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, en Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, Keizerin van Indië, in gemeenschappelijk overleg overeen gekomen zijnde een nieuw verdrag te sluiten betreffende de uitlevering van misdadigers, hebben gezegde Hooge Contracteerende Partijen te dien einde tot Hoogstderzelver Gevolmachtigden benoemd te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, ALEXANDER WILLEM baron SCHMIMMELPENNINCK VAN DER OYE, tijdelijk zaakgelastigde der Nederlanden te Londen, ridder der orde van Oranje-Nassau, enz., enz.;

En Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, Keizerin van Indië, den heer ROBERT ARTHUR TALBOT GASCOYNE CECIL, markies van Salisbury, graaf van Salisbury, burggraaf Cranborne, baron Cecil, pair van het Vereenigd Koninkrijk, ridder van de orde van den Kouseband, lid van Harer Majesteits Geheimen Raad, Harer Majesteits voornaamsten secretaris van Staat voor Buitenlandsche Zaken, enz., enz.;

Die, na elkander hunne respectieve volmachten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen en deze hebben vastgesteld: —

ARTIKEL I

De Hooge Contracteerende Partijen verbinden zich aan elkander uit te leveren alle personen, die beschuldigd van of veroordeeld wegens een misdrijf gepleegd op het grondgebied van de eene Partij, gevonden worden op het grondgebied van de andere Partij, onder de omstandigheden en voorwaarden in het tegenwoordig verdrag vermeld.

ARTIKEL II

De misdrijven, ter zake waarvan de uitlevering zal worden toegestaan zijn de volgende: —

1. Moord, daaronder begrepen kindermoord, of poging of samenspanning tot moord, daaronder begrepen zoodanige misdrijven gericht tegen den Souverein, tegen diens erfgenaam, of tegen ieder ander persoon wien ook, mits het misdrijf geen staatkundig karakter draagt.
2. Doodslag, daaronder begrepen kinderdoodslag.
3. Mishandeling zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebbende.
4. Verwonding met voorbedachten rade of het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel.
5. Het namaken of vervalschen van muntspeciën en muntpapier of het in omloop brengen van valsche of vervalschte muntspeciën of muntpapier.
6. Valschheid in geschriften, of het gebruik maken van de valsche of vervalschte geschriften.
7. Verduistering of diefstal.
8. Opzettelijke en ernstige beschadiging van goederen.
9. Oplichting.
10. Bedriegelijke bankbreuk.
11. Meineed of het uitlokken van meineed.

12. Verkrachting.
13. Het hebben van vleeschelijke gemeenschap met een meisje beneden den leeftijd van 16 jaar, of poging daartoe.
14. Aanslag tegen de zeden.
15. Het toedienen van middelen of het gebruiken van instrumenten met het doel de afdrijving der vrucht van eene vrouw te veroorzaken.
16. Schaking.
17. Wegvoering van kinderen.
18. Oplichting van minderjarigen en hunne wederrechtelijke vrijheidsberooving.
19. Inbraak.
20. Opzettelijke brandstichting.
21. Diefstal met geweld.
22. Het opzettelijk doen ontstaan van gevaar voor een spoortrein.
23. Bedreiging bij geschrifte onder eene bepaalde voorwaarde (Artikel 285 tweede lid Nederlandsch Wetboek van Strafrecht).
24. Zeeroof.
25. Het doen zinken of vernielen van een vaartuig op zee, of poging daartoe.
26. Mishandelingen, met het oogmerk om te dooden of zwaar lichamelijk letsel toe te brengen, gepleegd aan boord van een vaartuig in volle zee.
27. Verzet van twee of meer personen tegen het gezag van den schipper, gepleegd aan boord van een vaartuig in volle zee.
28. Het drijven van slavenhandel mits opleverende een strafbaar feit volgens de wetten der beide Staten.

Uitlevering wordt ook toegestaan wegens medeplichtigheid aan een der bovengenoemde misdrijven, wanneer voor die medeplichtigheid kan worden uitgeleverd volgens de wetten van den Staat, aan welken de uitlevering wordt aangevraagd.

In de bovengenoemde gevallen zal de uitlevering alleen plaats hebben, wanneer het misdrijf, indien het ware gepleegd binnen het rechtsgebied van het land, waaraan de aanvraag tot uitlevering is gedaan, volgens de wetten van dat land tot uitlevering aanleiding zou kunnen geven.

Uitlevering zal ook kunnen worden toegestaan, naar het goeddunken van den staat, aan welken de uitlevering wordt aangevraagd, ten opzichte van eenig ander misdrijf waarvoor, overeenkomstig de wetten der beide Contracteerende Partijen op dat tijdstip van kracht, de toestemming kon worden verleend.

ARTIKEL III

Elke Regeering mag, geheel naar eigen goeddunken, weigeren zijne eigen onderdanen aan de andere Regeering uit te leveren.

ARTIKEL IV

De uitlevering zal geen plaats hebben, indien de persoon door de Britsche Regeering opgeëischt, of de persoon door de Nederlandsche Regeering opgeëischt, ter zake van het misdrijf, waarvoor zijne uitlevering aangevraagd wordt, reeds heeft terecht gestaan, en vrijgesproken, van rechtsvervolging ontslagen of gestraft is, of eene strafvervolging tegen hem aanhangig is op het grondgebied van de andere Hooge Contracteerende Partij.

Indien de persoon door de Britsche Regeering opgeëischt, of indien de persoon door de Nederlandsche Regeering opgeëischt, wegens een ander misdrijf, op het grondgebied van de andere Hooge Contracteerende Partij gepleegd, wordt

vervolgd, of is veroordeeld, zal zijne uitlevering worden uitgesteld totdat hij is ontslagen, hetzij ten gevolge van vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, hetzij hij zijne straf heeft ondergaan, hetzij op andere wijze.

ARTIKEL V

De uitlevering zal geen plaats hebben indien, na het plegen van het misdrijf, of het instellen van eene strafrechterlijke vervolging, of de daarop gevolgde veroordeeling, de vervolging of de straf verjaard is, volgens de wetten van den Staat, aan welken de uitlevering wordt aangevraagd.

ARTIKEL VI

Een voortvluchtig misdadiger zal niet uitgeleverd worden, indien het strafbaar feit, ter zake waarvan zijne uitlevering wordt gevraagd, een staatkundig karakter draagt, of indien hij het bewijs levert, dat de aanvraag om zijne uitlevering opzettelijk is gedaan met de bedoeling om hem ter zake van een strafbaar feit van staatkundigen aard te vervolgen of te straffen.

ARTIKEL VII

De persoon, wiens uitlevering heeft plaats gehad, mag in geen geval in hechtenis gehouden of vervolgd worden in den Staat aan welken de uitlevering heeft plaats gehad, ter zake van eenig ander misdrijf, of wegens eenig ander feit, dan dat waarvoor de uitlevering geschied is, alvorens hij is teruggekeerd of gedurende eene maand de gelegenheid heeft gehad terug te keeren naar den Staat door welken hij uitgeleverd is.

Deze bepaling is niet toepasselijk op misdrijven na de uitlevering gepleegd.

ARTIKEL VIII

De aanvraag tot uitlevering zal worden gedaan respectievelijk door de diplomatieke agenten der Hooge Contracteerende Partijen.

De aanvraag tot uitlevering van een beschuldigde moet vergezeld zijn van een bevel van gevangenneming, afgegeven door de bevoegde overheid van den Staat, welke de uitlevering aanvraagt, en van zoodanige stukken als welke, overeenkomstig de wetten der plaats, waar de beschuldigde gevonden is, zijne aanhouding zouden wettigen, indien het misdrijf aldaar gepleegd ware.

Indien de aanvraag eenen veroordeelde betreft, moet zij vergezeld zijn van het veroordeelend vonnis of arrest, ten laste van den veroordeelde geweest door den bevoegden rechter van den Staat, welke de uitlevering aanvraagt.

Een vonnis bij verstek wordt niet geacht te zijn eene veroordeeling, maar een persoon, tegen wien zoodanig vonnis is geweest, mag worden beschouwd als een beschuldigde.

ARTIKEL IX

Wanneer de aanvraag tot uitlevering overeenkomstig de voorgaande bepalingen is geschied, zal de bevoegde macht in den Staat, aan welken de aanvraag gedaan is, de noodige maatregelen nemen tot inhechtenisstelling van den voortvluchtige.

ARTIKEL X

In afwachting van de aanvraag om uitlevering langs diplomatieken weg, kan de voortvluchtige in hechtenis worden genomen krachtens een bevel afgegeven door een „Police Magistrate, Justice of the Peace,” of andere bevoegde overheid in elk der beide landen, op zoodanige aangifte of klacht en

zoodanige bewijsstukken, of na zoodanig onderzoek als, naar het oordeel van de autoriteit, die het bevel verleent, termen tot het verlenen daarvan zou opleveren, indien het misdrijf gepleegd of de persoon veroordeeld ware binnen het ressort van het gebied der twee contracteerende partijen, waarover de „Magistrate,” „Justice of the Peace,” of andere bevoegde autoriteit rechtsmacht uitoefent; met dien verstande evenwel dat, in het Vereenigd Koninkrijk de beschuldigde in dat geval zoo spoedig mogelijk voor een „Magistrate” zal worden gebracht. Hij zal, overeenkomstig dit Artikel, ontslagen worden, zoowel in Nederland als in het Vereenigd Koninkrijk, indien binnen twintig dagen geene aanvraag tot uitlevering door den Diplomatieken vertegenwoordiger van het land dat de uitlevering aanvraagt is gedaan overeenkomstig de bepalingen van dit verdrag. Dezelfde regel zal worden toegepast in de gevallen dat personen zijn beschuldigd of veroordeeld ter zake van een der misdrijven in dit verdrag vermeld, en gepleegd in volle zee aan boord van een vaartuig van een der beide landen, hetwelk mocht komen in eene haven van het andere land.

ARTIKEL XI

Wanneer de voortvluchtige op Britsch grondgebied is aangehouden zal hij oogenblikkelijk worden gebracht voor een bevoegd „Magistrate” die hem verhoort en de zaak voorloopig onderzoekt, evenals of de aanhouding had plaats gehad ter zake van een misdrijf gepleegd op Britsch grondgebied.

Bij het onderzoek hetwelk de Britsche autoriteiten overeenkomstig de voorgaande bepalingen moeten instellen, zullen zij als wettige bewijsstukken aannemen beeedigde klachten of opgaven of getuigeverklaringen in Nederland afgelegd of gedaan, of afschriften daarvan, en eveneens de bevelschriften en vonnissen aldaar ter zake uitgevaardigd of gewezen, en stukken of gerechtelijke akten, waaruit blijkt van de veroordeeling, mits dezelve zijn gewaarmerkt als volgt:—

1. Een bevelschrift moet inhouden de verklaring van te zijn geteekend door een Nederlandsch rechter, Officier van Justitie of andere bevoegde autoriteit.
 2. Klachten of verklaringen, of de afschriften daarvan, moeten de verklaring inhouden van te zijn gewaarmerkt door een Nederlandsch rechter, Officier van Justitie of andere bevoegde autoriteit, als te zijn het origineel of in de gevallen waarin zulks noodzakelijk is, het eensluidend afschrift daarvan.
 3. Een stuk of gerechtelijke akte, constateerende de veroordeeling, moet de verklaring inhouden dat het is gewaarmerkt door een Nederlandschen Rechter, Officier van Justitie of andere bevoegde autoriteit.
 4. In ieder geval moet van zulk een bevelschrift, klacht, verklaring, afschrift, stuk of gerechtelijke akte de echtheid worden verzekerd, hetzij door een beeedigde getuigeverklaring, hetzij door het daaraan gehecht officiëel zegel van den Minister van Justitie, of van een ander Hoofd van een Ministeriëel Departement in Nederland; doch hiervoor kan in de plaats treden eenige andere wijze van waarmerking, welke op dat tijdstip geoorloofd is volgens de wet van dat gedeelte van het Britsche grondgebied, waar het onderzoek plaats heeft.
-

ARTIKEL XII

Wanneer de voortvluchtige op Nederlandsch grondgebied is aangehouden requireert de Officier van Justitie binnen drie dagen na de aanhouding, of, zoo de aanhouding niet heeft plaats gehad of reeds vóór de aanvraag tot uitlevering is geschied, binnen drie dagen na daartoe te zijn aangeschreven door de Nederlandsche Regeering, dat de opgeëischte persoon door de rechtbank worde gehoord, en dat deze haar advies uitbrengt over het al of niet toestaan der uitlevering.

Binnen veertien dagen na het verhoor zendt de rechtbank haar advies en hare

beslissing, met de tot de zaak behorende stukken, aan den Minister van Justitie.

De uitlevering zal alleen worden toegestaan op vertoon van het origineel of van een gewaarmerkt afschrift —

1. Van een veroordeelend vonnis of
2. **(a)** Van een bevelschrift van gevangenneming (hetwelk volgens de wet van het Britsche Rijk het eenige stuk is dat wordt afgegeven wanneer op grond van onder eede afgelegde getuigeverklaringen bij rechterlijke uitspraak is beslist, dat de beschuldigde in bewaring behoort te worden gesteld), afgegeven in den vorm, door de Britsche wetgeving voorgeschreven, en waarbij het feit waarvan sprake is op zoodanige wijze is omschreven, dat de Nederlandsche Regeering in staat zij te beslissen of het, volgens de Nederlandsche wet, een der gevallen oplevert, in het tegenwoordige Verdrag voorzien; en
- (b)** Van de bewijsstukken.

Bij het onderzoek, hetwelk de Nederlandse autoriteiten overeenkomstig de voorgaande bepalingen moeten instellen, zullen zij als wettige bewijsstukken aannemen, beëdigde klachten of opgaven, of getuigeverklaringen in het Britsche Rijk afgelegd of gedaan, of afschriften daarvan, en eveneens de bevelschriften en vonnissen aldaar ter zake uitgevaardigd of gewezen, en stukken of gerechtelijke akten, waaruit blijkt van de veroordeeling, mits dezelve zijn gewaarmerkt als volgt: —

- nl
1. Een bevelschrift moet inhouden de verklaring van te zijn geteekend door een „Judge”, „Magistrate” of „Officer” van het Britsche Rijk.
- nl
2. Klachten of verklaringen of de afschriften daarvan, moeten de verklaring inhouden van te zijn gewaarmerkt door een „Judge”, „Magistrate” of „Officer” van het Britsche Rijk, als te zijn het origineel, of in de gevallen waarin zulks noodzakelijk is, het eensluidend afschrift daarvan.
- nl
3. Een stuk of gerechtelijke akte, constateerende de veroordeling, moet de verklaring inhouden dat het is gewaarmerkt door een „Judge”, „Magistrate” of „Officer” van het Britsche Rijk.
- nl
4. In ieder geval moet van zulk een bevelschrift, klacht, verklaring, afschrift, stuk of gerechtelijke akte de echtheid worden verzekerd hetzij door een beëdigde getuigeverklaring, hetzij door het daaraan gehecht officieel zegel van een van de „Principal Secretaries of State” of eenig ander „Minister of State” van het Britsche Rijk; doch hiervoor kan in de plaats treden eenig andere wijze van waarmerking, welke op dat tijdstip geoorloofd is volgens de wet van dat gedeelte van het Nederlandsch grondgebied, waar het onderzoek plaats heeft.

ARTIKEL XIII

De uitlevering zal geen plaats vinden, tenzij er voldoende bewijs bestaat, volgens de wetten van den Staat, aan welken de uitlevering is aangevraagd, hetzij om eene verwijzing naar de openbare terechtzitting te rechtvaardigen, indien het misdrijf zou zijn gepleegd binnen het grondgebied van bedoelden Staat, hetzij om de zekerheid te verschaffen dat de aangehoudene dezelfde persoon is, die door de rechtbank van den Staat, welke de aanvraag doet, veroordeeld is, en dat het misdrijf, ter zake waarvan hij is veroordeeld, behoort tot de zoodanige waarvoor, op het tijdstip van die veroordeeling, uitlevering had kunnen worden toegestaan door den Staat, aan welken de uitlevering is aangevraagd. De voortvluchtige misdadiger zal niet worden uitgeleverd, alvorens de termijn van vijftien dagen is verstreken sedert den

dag dat hij in afwachting van zijne uitlevering in bewaring is gesteld.

ARTIKEL XIV

Wanneer de uitlevering van een persoon, krachtens het tegenwoordig verdrag door een der Hooge Contracteerende Partijen opgeëischt, eveneens door een of meer andere Staten wordt aangevraagd, op grond van andere misdrijven op hun respectievelijk grondgebied gepleegd, zal zijne uitlevering worden toegestaan aan dien Staat, welke het eerst de aanvraag daartoe heeft gedaan.

ARTIKEL XV

Al de in beslag genomen goederen, welke zich op het oogenblik zijner aanhouding in het bezit van den uit te leveren persoon bevonden, zullen, indien de bevoegde overheid van den Staat, aan welken de uitlevering wordt aangevraagd, de overgave daarvan bevolen heeft, worden overgegeven op het oogenblik, waarop de uitlevering plaats heeft, en die overgave zal zich uitstrekken niet alleen tot de door misdrijf verkregen voorwerpen, maar tot alles wat tot bewijs van het misdrijf kan dienen.

ARTIKEL XVI

De beide Regeeringen doen over en weer afstand van alle terugvordering van kosten, door haar gemaakt voor de aanhouding, gevangenhouding en het transport van den uit te leveren persoon, en van alle andere kosten, welke mochten worden gemaakt binnen de grenzen van haar respectievelijk grondgebied, totdat de uit te leveren persoon aan boord is gebracht, benevens van de kosten, veroorzaakt door het over en weer zenden van al de in beslag genomen voorwerpen en van papieren, inhoudende het bewijs van het misdrijf, of van andere bescheiden. Zij stemmen er wederkeerig in toe al die kosten zelve te dragen.

De bovenbedoelde bepalingen zijn echter niet van toepassing bij de uitlevering naar en uit Canada. Met betrekking tot deze kolonie zullen alle kosten worden gedragen door den Staat, welke de uitlevering aanvraagt.

De uit te leveren persoon zal worden gezonden naar de haven, welke de diplomatieke of consulaire agent van den aanvragenden Staat aanwijst.

ARTIKEL XVII

Wanneer het in een bij eenig hof of rechtbank van een der beide landen aanhangige strafzaak wenschelijk geoordeeld wordt een getuige in het andere land te hooren, zal zoodanig verhoor plaats hebben voor de rechterlijke overheid, overeenkomstig de wet, ten deze van kracht in het land, waar de getuige zich bevindt; en de kosten ten gevolge van zoodanig verhoor gemaakt, zullen worden gedragen door het land waar dit heeft plaats gehad.

ARTIKEL XVIII

De bepalingen van het tegenwoordige verdrag zullen van toepassing zijn op de koloniën en overzeesche bezittingen der beide Hooge Contracteerende Partijen, doch, daar zij gegrond zijn op de wetgeving van het moederland, zullen zij van weerszijden slechts worden nagekomen voor zoover zij verenigbaar zijn met de wetten in die koloniën of bezittingen van kracht.

De aanvraag tot uitlevering van een misdadiger die de wijk heeft genomen naar eene kolonie of overzeesche bezitting van een der Contracteerende Partijen, kan ook rechtstreeks worden gedaan aan den gouverneur of ander hoofd van die kolonie of bezitting door den gouverneur of ander hoofd van eene kolonie of bezitting van de andere Contracteerende Partij, wanneer de twee koloniën of overzeesche bezittingen zijn gelegen in Azië, Australië, (daaronder begrepen Nieuw-Zeeland en Tasmania) den Stillen en den

Indischen Oceaan, of Zuid- of Oost-Afrika.

Dezelfde regel zal worden toegepast wanneer de beide koloniën of overzeesche bezittingen zijn gelegen in Amerika (daaronder begrepen de West-Indische eilanden).

De bedoelde Gouverneurs of andere hoofden zullen de bevoegdheid hebben hetzij de uitlevering toe te staan, hetzij de zaak ter beslissing over te brengen aan hunne Regeering.

In alle andere gevallen zal de aanvraag tot uitlevering langs diplomatieken weg geschieden.

De termijn voor voorloopige aanhouding, vastgesteld in [artikel X](#), zal, voor de toepassing van dit artikel, worden gesteld op zestig dagen.

ARTIKEL XIX

Te rekenen van den dag van inwerkingtreding van het tegenwoordig verdrag zal het verdrag van uitlevering tusschen de twee landen van 19 Juni 1874, ophouden van kracht te zijn; het tegenwoordig verdrag zal echter toepasselijk zijn op alle misdrijven hierin vermeld, hetzij deze zijn gepleegd vóór, hetzij na den dag waarop het in werking treedt.

ARTIKEL XX

Het tegenwoordig verdrag zal worden bekrachtigd, en de akten van bekrachtiging er van zullen zoo spoedig mogelijk worden uitgewisseld.

Het verdrag zal in werking treden drie maanden nadat de akten van bekrachtiging zullen zijn uitgewisseld. Het zal te allen tijde door elke der Hooge Contracteerende Partijen kunnen worden opgezegd door aan de andere zes maanden te voren daarvan kennis te geven.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche Gevolmachtigden het hebben ondertekend en van hun zegel voorzien.

Gedaan in dubbel te Londen, den 26sten September 1898

SCHIMMELPENNINCK.

SALISBURY.